

PROP DE VOSALTRES

Parlar amb Déu. Parlar de Déu

Hem començat amb satisfacció i alegria l'Any de la Misericòrdia. Després de les festes de Nadal, les comunitats cristianes tornen a la vida ordinària de l'any, però amb un matís especial en l'actual, centrat en la misericòrdia divina. Ens felicitem per la solemne obertura a la Catedral d'aquest Any Sant, el passat dia 13, i ens recordem, amb el Naixement del Senyor, de la pràctica de les obres de misericòrdia. En les vostres parròquies us han actualitzat aquest tema i heu vist a les portes dels temples cartells al·lusius a aquesta realitat. Tot us servirà per aprofundir en la vostra vida cristiana i per a ser autèntics testimonis de Crist, en l'acollida, en el tracte, i en les paraules i gestos amb els altres.

Quantes vegades ens recriminen que no seguim les petjades del Mestre! Malgrat tot, en els diferents moments de la nostra vida, ens hi esforcem. També, per col·laborar amb la comunitat cristiana. A nivell personal, tractem de superar les debilitats i orientar la nostra existència en el camí del bé. Comunitàriament, elaborarem programacions, participem en

les activitats, avaluem els continguts... Tot això, amb la pretensió de viure i presentar amb major autenticitat el significat de la fe cristiana. La formació, la celebració i la caritat són els suports que ens empenyen a manifestar al món la felicitat que sentim vivint la misericòrdia de Déu. Des de sempre, comptem amb la lectura de la Paraula de Déu, que ens ensenya la manera de relacionar-nos amb Ell i amb els nostres semblants. És un filó que no s'acaba mai, al qual podem tornar una i altra vegada a buscar orientació. En els últims anys hem comptat amb els escrits del papa Francesc, *L'alegria de l'Evangeli*, *Laudato si'* i *El rostre de la misericòrdia*, per ajudar-nos en aquest aprenentatge, que no s'acaba mai.

Permeteu que comenci l'any donant dos consells fonamentals que vull aplicar a la meua vida de creient i pastor de la comunitat. Parleu sempre amb Déu misericordiós. Que les múltiples activitats pastorals no ens facin oblidar mai els moments d'oració. És fonamental que cada dia dediquem un temps per a la conversa amb Déu. En el silenci i en l'escolta

de les seves indicacions. Res no pot substituir la trobada personal amb l'Amic, amb el Mestre, amb el Senyor. És una realitat que potencia, motiva i acompanya la nostra entrega als germans. Sense ella, l'acció apostòlica perd sentit o queda

buida. Les relacions humanes ens permeten diàriament comunicar els nostres sentiments i desitjos als altres. Per compartir, per ajudar, per crear fraternitat. Que en les paraules dirigides als altres compti sempre Déu com a fonament i orientació. Que busquem introduir en els seus cors, de manera explícita, el què hem resat en el silenci. Per això, de manera simultània al diàleg amb Ell, no ens cansem mai de parlar de Déu a tothom. Que tots ens vegin actuar sentint prop la seva misericòrdia, expressant-nos amb autenticitat i amabilitat. Hem de parlar amb Déu sense la sensació de l'aclapament o la urgència per les mil coses a fer i que requereixen la nostra atenció. Això és sempre el primer. Parlem d'Ell sense vergonyes ni objeccions. Hi ha molta gent que espera això de nosaltres. Propicieu en els altres la trobada amb Déu del qual gaudiu i que omple de sentit la vostra vida, personal i comunitària. És un bon signe per a aquest any que acaba de començar.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Cloenda del cicle «Matrimoni i Dret Canònic» de l'IEI

Una conferència, amb el títol «Aspectes sociològics i procediment de la causa de nul·litat», va cloure, el passat 3 de desembre, el cicle «Matrimoni i Dret Canònic», celebrat a l'aula magna de l'IEI, format per tres ponències. L'advocat Xavier Palau Altarriba, el seu coordinador, va ser l'encarregat d'impartir-la.

La conferència va finalitzar amb unes paraules de la Sra. Montserrat Macià, directora de l'IEI, i de Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida, destacant la importància de la divulgació d'aquests temes d'interès per a la vida de tants catòlics.

Amb aquestes conferències, organitzades per la secció de Ciències Jurídiques i Econòmiques de l'IEI, s'ha volgut oferir una visió real i ajustada sobre aquesta branca del dret, i ajudar així a resoldre dubtes.

L'objectiu d'aquest primer cicle, en el que hi ha col·laborat el Bisbat de Lleida a través del seu Ins-

titut de Ciències Religioses (IREL), és construir un espai obert de debat d'idees i aportacions doctrinals i científiques adequades. El jutge diocesà del Tribunal Eclesiàstic de Lleida i Terrassa, Mn. Víctor M. Espinosa, va ser l'encarregat d'im-

partir la segona conferència, dedicada als canvis introduïts pel papa Francesc en els tràmits de la nul·litat matrimonial. Està previst publicar les ponències d'aquest primer cicle i, al curs vinent, organitzar-ne un segon.

DIACONAT PERMANENT

La diaconia de la Paraula

El primer aspecte del ministeri diaconal és el ministeri de la Paraula. Tal com es manifesta en l'ordenació, després de la imposició de les mans i invocació de l'Esperit Sant, els ordenats de diaques, vestits amb vestidures diaconals, alba, estola i dalmàtica, reben de mans del Bisbe el llibre dels Evangelis amb aquestes paraules: «Rep l'Evangelí de Crist, del qual has estat fet missatger; i creu el que llegeixes, ensenya el que creus i practica el que ensenyis». Al diaca es confereix l'Esperit Sant per predicar l'Evangelí i, per l'ordenació, es converteix en missatger i pregoner de l'Evangelí. La proclamació de l'Evangelí és un aspecte important i específic del diaca, que es converteix en portaveu de Crist a qui presta els seus llavis i la seva veu.

També forma part d'aquest servei de la Paraula, l'homília que habitualment la pronuncia el qui presideix la celebració o altre celebrant, o a vegades, segons l'ocasió, també el diaca (66 *OGMR*).

La diaconia de la Litúrgia

«D'acord amb allò que l'autoritat competent li hagi assenyalat, pertoca al diaca d'administrar solemnement el baptisme, guardar i distribuir l'Eucaristia, assistir en nom de l'Església al matrimoni i benedir-lo, portar el Viàtic als moribunds, llegir la Sagrada Escritura als fidels, instruir i exhortar el poble, presidir el culte i l'oració dels fidels, administrar sacramentals, presidir el ritu d'enterrament i sepultura» (29 *OGMR*).

En resum, el diaca pot exercir tots els ritus litúrgics, a excepció de la Consagració, la Confessió i la Unció dels Malalts.

En la Missa, els gestos del diaca al servei de l'altar són pocs però de profunda significació, i si es realitzen amb ple coneixement del seu simbolisme ens adonarem que no són de tan poca rellevància com se'ls atribueix. Aquestes funcions pròpiament diaconals són: la preparació del calze, la gota d'aigua, l'elevació del calze i la distribució de la comunió amb el celebrant. Altres funcions són: El servei del missal, el gest de la pau, que a la Missa és una invitació pròpia del diaca, a que tots els assistents es donin la pau, i, finalment, l'acomiadament o enviament, possiblement la monició més solemne que la litúrgia confia al diaca, essent la veu que Crist utilitza, no per acomiadar, sinó per a enviar i confiar els seus deixebles a la seva missió.

La senzillesa i la humilitat del diaca es fa patent quan serveix al bisbe o al prevere celebrant, que sempre ho fa situant-se un pas enrere d'ells, reconeixent el seu grau superior dintre de la jerarquia eclesial, com correspon al servidor.

Mn. Mateu Hidalgo i Sannicolás
Diacon permanent

Recés d'Advent a Alcarràs

A finals de novembre, a la capella d'Alcarràs, va tenir lloc el recés d'Advent de la Vida Consagrada de Lleida. Seguint amb el nostre objectiu d'atansar-nos a totes les comunitats religioses de la Diòcesi, aquesta vegada vàrem conèixer de més a prop les Filles de Jesús i la seva missió amb els emigrants africans.

El tema del recés va ser: «L'Encarnació segons els Exercicis de Sant Ignasi». La presència de Je-

sús en el passat, en la nostra història, i en el present, en el nostre quefer quotidià, donant vida, especialment als qui pateixen. I també la seva presència en un

futur, obrint-nos a l'esperança. El problema de l'ésser humà és la ceguesa, que ens porta a la desgracia; la resposta de Déu és encarnar-se en un home. Déu cerca salvar en tot moment.

L'assistència al recés va ser bona. El fet d'obrir aquest nou temps d'Advent, com a grup, ens ajuda a sentir-nos més inserits a la diòcesi de Lleida, petita i humil, però no pobra en Vida Consagrada.

Enriqueta Seva

Festa de la Medalla Miraculosa

L'associació «Medalla Milagrosa» va congregar, a finals de novembre, més d'un centenar de persones. Va ser al voltant d'una Eucaristia, celebrada a la parròquia de Sant Salvador de Pardinyes, per commemorar aquesta festivitat.

La celebració va estar presidida pel nostre bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls i concelebrada

pel consiliari de l'associació, Mn. Antoni Agelet, i altres preveres de la diòcesi. A l'ofertori, amb el pa i el vi, es va presentar una capella itinerant de la Verge, que es fa present a les llars de les famílies que ho demanen. D'aquesta manera s'ha mantingut viva a Lleida aquesta devoció mariana.

Al finalitzar la celebració, els assistents van compartir un refrigeri.

Dues noves admissions a l'ordre franciscana seglar

El mes de novembre, al temple del Santuari de Sant Antoni de Pàdua, de Lleida, es va celebrar la cerimònia de Professió i Admissió a l'Ordre Franciscana Seglar (O.F.S.) de dos aspirants, el Josep i l'Adelaida.

En un solemne acte eclesial, els candidats renoven les promeses baptismals i afirmen, de forma pública, el seu compromís de viure

l'Evangelí dins el món, seguint l'exemple de sant Francesc d'Assís i segons la Regla de l'O.F.S.

La petita Fraternitat de Terciaris de Lleida, així com els seus germans espirituals, «els frarets», i tots els amics i fidels que freqüenten el Santuari, vam celebrar amb alegria aquest acte.

Albert Pallejà
Ministre de l'O.F.S. de Lleida

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Avui m'agradaria tocar un aspecte molt comú en la vida de les nostres famílies: el de la malaltia. És una experiència de la nostra fragilitat, que vivim principalment en família, ja des de petits, i després sobretot de grans, quan arriben les xarres. Podem dir que la família ha estat des de sempre l'«hospital» més proper.

En els Evangelis, moltes pàgines parlen dels encontres de Jesús amb els malalts i la seva voluntat de guarir-los. Es presenta públicament com un lluitador contra la malaltia que ha vingut per guarir l'home de qualsevol mal: el mal de l'esperit i el mal del cos.

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Família i malaltia

Els mestres de la llei renyaven Jesús perquè guaria en dissabte, feia el bé en dissabte. Però l'amor de Jesús era donar la salut, fer el bé: i això va ser sempre la prioritat!

Jesús envia els seus deixebles a fer la seva mateixa obra i els dona el poder de guarir, és a dir, d'apropar-se als malalts i de cuidar-se'n a fons (cf. Mt 10,1).

Aquesta és la tasca de l'Església! Ajudar els malalts, no perdre el temps amb xerrameques, ajudar sempre, consolar, animar, estar a prop dels malalts.

L'Església invita a la pregària continuada pels éssers estimats afectats pel mal. La pregària pels malalts no ha de faltar mai.

En general, el temps de la malaltia fa créixer la força dels llaços fa-

miliars. I penso com n'és, d'important, educar els fills ja de ben petits, en la solidaritat en temps de malaltia.

La comunitat cristiana sap molt bé que la família, en la prova de la malaltia, no se la pot deixar sola. Aquesta proximitat cristiana, de família a família, és un veritable tresor per a la parròquia; un tresor de saviesa, que ajuda les famílies en els moments difícils i fa entendre el Regne de Déu millor que molts discursos! Són carícies de Déu.

(Dimecres, 10 de juny de 2015.)

La diòcesi de Lleida celebra l'obertura de l'Any de la Misericòrdia

Amb una llarga processó, des de l'església de Sant Llorenç a la Catedral, l'Església de Lleida ha fet visible pels carrers de la ciutat, aquest passat 13 de desembre, l'inici de l'Any Jubilar de la Misericòrdia.

L'acte ha començat a les 5 de la tarda, a l'església de Sant Llorenç, amb unes lletanies de la Misericòrdia, la proclamació de l'evangeli de l'ovella perduda, i la lectura d'un fragment de la butlla del papa Francesc de la convocatòria de l'Any Jubilar, on s'ha recordat com l'amor de Déu s'ha fet visible i tangible en tota la vida de Jesús. Des d'aquí, els participants han anat en processó fins a la porta lateral de la Catedral, per significar el camí de la fe i del perdó. Allí, el bisbe Salvador, ajudat per un grup d'usuaris i voluntaris de la «Xarxa d'entitats d'Acció Caritativa i Social», ha obert solemnement i de bat a bat la Porta Santa (la Porta de la Misericòrdia). Llavors, tothom ha entrat al temple.

El bisbe Salvador ha manifestat la seva alegria i agraïment per la gran participació en la celebració, que ha comptat amb la representació de totes les parròquies i organismes de la diòcesi, a més de preveres, membres d'instituts de Vida Consagrada, laics i autoritats civils, que han omplert la Catedral. Com a acte simbòlic del significat d'aquest Any Sant, els primers bancs els ocupaven representants d'usuaris i voluntaris de la «Xarxa d'entitats d'Acció Caritativa i Social».

L'Eucaristia s'ha iniciat amb la benedicció de l'aigua, signe de l'aigua

viva de salvació, amb la qual el bisbe Salvador ha aspergit als assistents. Després, en l'homília, ha convidat tothom a passar la Porta Santa per a rebre el perdó en el sagrament de la reconciliació, així com a viure amb misericòrdia tot el que es faci en la vida quotidiana, per tal de reproduir els mateixos sentiments de Jesucrist, que mostrava la misericòrdia del Pare. Ha recordat com el passat 8 de desembre es complien els 50 anys de la cloenda del Concili Vaticà II, que va ser llum per a tota l'Església i el món.

Atès que no es va poder fer a l'inici del curs, s'ha aprofitat l'avenç per celebrar l'Enviament de catequistes i de totes les persones que col·laboren en l'evangelització, incidint en què la tasca que realitzen no la fan a títol personal, sinó que són enviats per l'Església a anunciar el missatge de Jesús, un missatge de misericòrdia, amor i perdó.

L'acte ha finalitzat amb el cant de la *Salve*, per demanar la intercessió de la Mare de Déu. Perquè ens ajudi a ser acollidors i misericordiosos.

Conxita López Torres

REFLEXIONS

Jesús, el rostre de la misericòrdia divina

Feliços els misericordiosos, perquè Déu tindrà misericòrdia d'ells» (Mt 5,7). La cinquena benaurança, com les altres, té com a model el mateix Jesús. «Imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació» (Col 1,15), Jesús és el rostre de la misericòrdia divina. Dit d'una altra manera, la misericòrdia de Déu es revela amb tota la seva esplendor en la figura de Jesús de Natzaret. Les seves paraules, però sobretot la seva vida i les seves obres en donen testimoni. Jesús ens ha ensenyat a perdonar el proïsme i a tenir misericòrdia amb els pobres i afligits, tal com féu el bon samarità en la paràbola lucana. En els evangelis Jesús es commou profundament davant la misèria i el sofriment humans. Es commou davant el plor de la viuda de Naïm que ha perdut el seu únic fill (Lc 7,13), davant els dos cecs asseguts a la vora del camí (Mt 20,34), davant el leproós marginat (Mc 1,41) o davant la multitud abatuda i afamada com ovelles sense pastor (Mt 9,36; Mc 6,34). Jesús no roman indiferent davant la fragilitat dels malalts i necessitats sinó que es fa solidari amb llur patiment. En oferir-los la seva misericòrdia, els afligits en el cos o en l'esperit recuperen la salut, la dignitat, l'esperança i l'alegria de viure. Des de l'òptica de l'evangeli, la misericòrdia és generadora de nova vida.

Dra. Núria Calduch-Benages

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 10 de gener:**
—11.30 h, cloenda del Cicle de Nadal. Auditori Enric Granados.
- ▶ **Dilluns, 11 de gener:**
—9.30 h, Trobada de la xarxa d'entitats cristianes. Càritas.
- ▶ **Dijous, 14 de gener:**
—19.30 h, Cicle sobre l'autenticitat. «Autenticitat i Educació» a càrrec d'Amadeu Bonet, professor i artista.
- ▶ **Diumenge, 17 de gener.** Dia de les Migracions:
—10 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la parròquia del Carme.
—11 h, Eucaristia a l'Església de la Sang. Festa de Sant Antoni.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores. 1a setm.) [1S 1,1-8 / SI 115 / Mc 1,14-20]. Sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal s'Amante i Bernat Scammacca, prev. dominicans; beata Anna M. Janer i Anglarill, vg.

12. ■ Dimarts [1S 1,9-20 / SI 1S 2,11.4-5.6-7.8abcd / Mc 1,21-28]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martino de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí; beat Pere Francesc Jamet, prev.; sant Elred, abat cistercenc.

13. ■ Dimecres [1S 3,1-10.19-20 / SI 39 / Mc 1,29-39]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dijous [1S 4,1-11 / SI 43 / Mc 1,40-45]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. v aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. ■ Divendres [1S 8,4-7.10-22a / SI 88 / Mc 2,1-12]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. iv); sants Maür (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. vi); sants Habacuc (s. vii aC) i Miquees (s. viii aC), profetes; sant Efi-si, mr.; santa Secundina, vg. i mr.;

beat Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita; sant Arnaldo Janssen; beat Lluís Variara, rel.

16. ■ Dissabte [1S 9,1-4.17-19;10,1a / SI 20 / Mc 2,13-17]. Sant Marcel·lí I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. i), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores. 2a setm.) [Is 62,1-5 / SI 95 / 1C 12,4-11 / Jo 2,11]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

Baptisme del Senyor

COMENTARI

Us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc

«**C**onsoleu, consoleu el meu poble»: parlant amorosament al cor, sense enganyar, i anunciant que s'ha acabat la seva servitud—conseqüència del pecat— i ha estat perdonada la seva culpa.

Això és tot? No! Cal preparar nosaltres el camí. Aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu: el Senyor abandonà la morada al Temple de Jerusalem (Ez 10,18s) i ara, per tornar-hi, cal obrir al desert una ruta.

Com? Alçant les fondalades i les valls de les mancances i abaixant les muntanyes i turons dels excessos. Per aquesta «via sacra» d'un nou èxode passarà el Senyor i llavors apareixerà la glòria del Senyor, que la veurà tothom alhora. L'èxode d'Egipte com episodi històric té marc limitat; com experiència religiosa de la salvació obrada per Déu és lliçó permanent.

Les normes de les Cartes Pastorals (Hl Tm i Tt) es basen en fragments de catequesi i professions de fe pròpies de la vida de la primitiva Església.

La base de la moral cristiana és que s'ha revelat l'amor de Déu que vol salvar tothom.

Amb exigència: que abandonem la impietat i els desigs mundans per viure una vida de sobrietat i pietat. Amb meta clara: que es compleixi feliçment la nostra esperança, que es manifesti la glòria de Jesucrist. Amb garantia: Jesucrist que s'entregà a si mateix per nosaltres.

La gent sospitava si Joan no fora potser el Messies: això justifica l'excel·lent valor del testimoniatge del Baptista a favor de Jesús.

Ve el qui és més poderós que jo: Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Amb una eficàcia divina que hem d'activar en fidelitat a la gràcia.

L'Esperit Sant baixant com un colom i la veu del cel dient: «Ets el meu Fill, el meu Estimat; en tu m'he complagut» expressen la comunió trinitària en la missió i ensenyament de Jesús.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncia a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Beneix el Senyor ànima meva, Senyor, Déu meu, que en sou de gran.*

Senyor, Déu meu, que en sou, de gran! / Aneu vestit d'espendor i majestat, / us embolcalla la llum com un mantell. / Heu estès el cel com una vela, / i dalt les aigües us heu fet un palau. R.

Preneu els núvols per carrossa / i avanceu sobre les ales dels vents, / teniu els vents per missatgers, / el foc i les flames per executar les ordres. R.

Que en són, de variades, Senyor, les vostres obres, / i totes les heu fetes amb saviesa. / La terra és plena de les vostres criatures. / Aquí teniu el mar, immens per totes bandes, / són incomptables els animals que s'hi mouen, / des dels més petits fins als més grans. R.

Tots esperen de la vostra mà / que els doneu l'aliment al seu temps: / els el doneu, i ells l'arreglen, / així que obriu la mà, mengen a desdir. R.

Però si deixeu de mirar-los es desconcerten, / si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoueu la vida sobre la terra. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau a Titus

(Tt 2,11-14;3,4-7)

Estimats: s'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes, i ens ensenya que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat, mentre esperem que es compleixi feliçment la nostra esperança, que es manifesti la glòria de Jesucrist, Déu gran i salvador nostre. Ell s'entregà a si mateix per nosaltres, per rescatar-nos de l'esclavatge de les culpes, deixar-nos nets i fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé.

Quan s'ha revelat la bondat de Déu, salvador nostre, i l'amor que ell té als homes, no l'han mogut les obres que nosaltres podíem haver fet, sinó la seva bondat que ens salva amb un bany d'aigua regenerador i amb el poder renovador de l'Esperit Sant, que ell ha vessat a mans plenes sobre nosaltres per Jesucrist, el nostre salvador; així, justos per la seva gràcia, som hereus de la vida eterna, que des d'ara tenim dret a esperar.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 3,15-16.21-22)

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.» Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom, i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo, —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle que se ha cumplido su servicio, y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos los hombres juntos —ha hablado la boca del Señor.»

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder, y su brazo manda. Mirad, viene con él su salario, y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, su brazo lo reúne, toma en brazos los corderos y hace recostar a las madres.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Bendice, alma mía, al Señor: ¡Dios mío, qué grande eres!*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Te vistes de belleza y majestad, / la luz te envuelve como un manto. R.

Extiendes los cielos como una tienda, / construyes tu morada sobre las aguas; / las nubes te sirven de carroza, / avanzas en las alas del viento; / los vientos te sirven de mensajeros, / el fuego llameante, de ministro. R.

Cuántas son tus obras, Señor, / y todas las hiciste con sabiduría; / la tierra está llena de tus criaturas. / Ahí está el mar: ancho y dilatado, / en él bullen, sin número, animales pequeños y grandes. R.

Todos ellos aguardan / a que les echés comida a su tiempo: / se la echas, y la atrapan; / abres tu mano, y se sacian de bienes. R.

Escondes tu rostro, y se espantan; / les retiras el aliento, y expiran y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Tito

(Tt 2,11-14;3,4-7)

Querido hermano:

Ha aparecido la gracia de Dios, que trae la salvación para todos los hombres, enseñándonos a renunciar a la impiedad y a los deseos mundanos, y a llevar ya desde ahora una vida sobria, honrada y religiosa, aguardando la dicha que esperamos: la aparición gloriosa del gran Dios y Salvador nuestro, Jesucristo. Él se entregó por nosotros para rescatarnos de toda maldad y para prepararse un pueblo purificado, dedicado a las buenas obras.

Mas, cuando ha aparecido la bondad de Dios, nuestro Salvador, y su amor al hombre, no por las obras de justicia que hayamos hecho nosotros, sino que según su propia misericordia nos ha salvado, con el baño del segundo nacimiento y con la renovación por el Espíritu Santo; Dios lo derramó copiosamente sobre nosotros por medio de Jesucristo, nuestro Salvador. Así, justificados por su gracia, somos, en esperanza, herederos de la vida eterna.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 3,15-16.21-22)

En aquel tiempo, el pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dijo a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que puede más que yo, y no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego.»

En un bautismo general, Jesús también se bautizó. Y, mientras oraba, se abrió el cielo, bajó el Espíritu Santo sobre él en forma de paloma, y vino una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo, el amado, el predilecto.»